

Sag er Tale om, og dog ikke engang forlange et saad stort Fleertal, som her er opstillet som Lovmaalet for Overenskomsten. Naar De- kvore, som staae paa deres fælles Eiendoms- jorder og have staaet saaledes i mange Aar, fede og trætte af Striden, ikke skulde have Lov til at indgaae Overenskomst med et beth- deligt Fleertal om, at de nu vilde vedblive at benytte disse Jorder i Fællesskab, for dog at faae nogen Brug af dem og for at faae en Ende paa Striden, saaledes at Jorderne ikke skulle komme til at henligge som herreløst Gods, som Ingen tør røre ved, saa veed jeg virkelig ikke, hvorvidt man kan gaae i sine Forbringere til Enighed, eller hvorfor vi i det ene Tilfælde skulle anvende en større Strengthed end i det andet, naar man i vigtigere Tilfælde ikke for- drer den Strengthed, som man fordrer i mindre vigtige.

Ischærning: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Er det for en kort Be- mærkning, det ærede Medlem ønsker Ordet?

Ischærning: Ja, den skal ikke blive meget lang.

Formanden: I saa Fald har det ærede Medlem Ordet.

Ischærning: Naar det ærede Medlem siger, at Fleertallet her afgjør vigtigere Sager, saa svarer jeg dertil, at desto forsigtigere, desto mere tilbageholdne skulle vi være med de Sager, vi afgjøre, og desto mere skulle vi varetage Minoriteternes Prav; thi det er en af de Grunde, hvorfor vi her ere tilstede. Naar det ærede Medlem fremdeles siger, at det er en streng Forbring at gjøre, at der skal være fuldkommen Enighed, maa jeg bemærke, at mit Forslag ikke stiller en saadan Forbring; det siger kun, at, forsaavidt der er fuldkommen Enighed, skal Commissionen ikke træde til; men naar der ikke er en saadan, foreslaaer jeg en Domstol ad hoc, som kan udjævne Sagen og staffe Enighed tilveie saaledes, at den Enkeltes Ret bliver hørt, afgjort og dømt; dette synes mig ikke er formeget forlangt. Naar det ærede

Medlem tænker sig selv stillet ene ligeoverfor et saadant Fleertal, vilde det da ikke være en Bedervægeelse for ham at vide, at der bliver sendt en Domstol hen paa Stedet, som kan høre, hvad han siger, see alle Forhold, dømmes Bedkommende imellem og afgjøre Sagen kort og strax? Vilde dette ikke være ham en langt større Trøst, end om han vidste, at de Tre- sjerdedele af de i Sagen Interesserede af- gjorde den imod ham, selv om hele den øvrige Sjerdedeel holdt med ham. (Dam: Ja, hvis jeg var en stor Egoist!)

Liebe: Det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), er jo dog heldigviis ikke saa vidtgaaende som hvad der ved forrige Behandling blev bebudet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad). Der er allerede den Forskjel mellem det, der var bebudet, og det, der er fremkommet, at der her ikke er Tale om at udsætte den hele Gjennemspørelse af Loven for samtlige Sognes Bedkommende, blot fordi der i et enkelt Sogn var Nogen eller Nogle, der agtede at procedere. Hvis jeg ikke har misforstaaet det Endrings- forslag, der er fremkommet fra det ærede Med- lem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, saa gaaer det ud paa, at i de Sogne, hvor Ingen træder frem med en saadan Forbring, inden den der- til givne Frist udløber, skal Loven strax træde i Kraft, uden at oppebie Udsaldet af mulige Reitsfager i andre Sogne. Dertil kommer og- saa, at det ved forrige Behandling bebudede Forslag tydede hen paa, hvad der er blevet bekræftet ved Udtalelser idag, at naar der i et Sogn var endog blot en Enkelt, der erhvervede en Dom for sig, skulde for dette Sogs Bedkom- mende Loven heller ikke senere kunne træde i Virk- somhed, hvorefter det ærede Medlem for Kjø- enhavns 7de Valgkreds (Casse) dog ifkun fore- slaaer, at Lovens Udførelse skulde udsættes, ind- til Dom var falden, men derpaa efter Sagens Udsald maatte ganske eller tildeels nyde Fremme. Nu er det vel tyttret af ærede Medlemmer og af den ærede Indenrigsminister, at det ikke godt lader sig gjøre, at ordne det paa den Maade, men, om jeg end ikke gjerne seer Endringsforslaget vedtaget, tror jeg dog,